

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۱۱/۱

۵۳۱

شماره چاپ

۲۶۴

شماره ثبت

یک شوری

طرح تقویت مرزبانی جمهوری اسلامی ایران

فوریت این طرح در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۲۲ به تصویب نرسید.

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی: قضائی و حقوقی

اداره کل قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

سلام علیکم

احتراماً به پیوست طرح تقویت مرزبانی جمهوری اسلامی ایران با قید یک فوریت تقدیم می‌شود. تقاضامندیم باتوجه به شرایط موجود در مرزها و تهدیداتی که متوجه مرزها و امنیت ملی کشور است در سیر مراحل تصویب قرار گیرد.

مرزهای جمهوری اسلامی ایران با بیش از ۷۳۰۰ کیلومتر طول شامل مرزهای خاکی و آبی هستند و هر بخش از ویژگی‌های خاصی برخوردار است. در مرزهای شرقی قاچاق مواد مخدر و قاچاق انسان و تردد اشراق و مخلفین امنیت مسأله عمده هستند. درگیری و تجاوز مرزی خصوصاً در مرز افغانستان وجود دارد. در شرق کشور بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ کیلومتر از مرزها نیازمند تأسیسات مرزی می‌باشد.

در مرزهای غرب، شمال‌غرب و جنوب غرب مسائل امنیتی عدیده وجود دارد و مسیرهایی که نیازمند تأسیسات مرزی هستند حدود ۴۰۰ کیلومتر می‌باشد. در مرزهای شمالی در حال حاضر مشکل خاصی وجود ندارد لیکن تجهیز آن مرزها به وسایل و تجهیزات لازم ضرورتی است. در دریای خزر نوع تهدید و جنس تهدید متمایز از سایر بخش‌هاست و حدود ۷۰۰ کیلومتر مرز دریایی و پهنه دریا نیاز به تجهیزات خاص خود را دارد.

در مرزهای جنوبی که تماماً آبی هستند با حدود ۱۸۰۰ کیلومتر مناطق نیازمند به تأسیسات دریایی و تجهیزات، رسیدگی‌های انحصاری و نظارتی ضروری است و نیازمندیها برای انسداد مرزها متفاوت از مرزهای خشکی است و شامل یگانهای شناوری، تأسیسات بندری و وسایل شناسایی دریایی است.

آنچه که برآورد شده انسداد مرزها نیازمند اعتبار سه هزار میلیارد تومانی است و علی‌القاعده ضروری است با اختصاص ردیفی خاص با رشد اعتباری متناسب با نیاز مرزها زمانبندی اعتباری برای آن انجام شود.

دولت هم با عنایت به فرمایشات مقام معظم رهبری که فرموده‌اند:

«کنترل مرزها در اولویت است، کنترل مواد مخدر باید جدی انجام شود و جلوگیری از وارد شدن تروریست و اخلالگر و غیره»

در شرفیابی ۱۳۸۶/۲/۲ فرماندهان ناجا و تأکید ایشان مبنی بر:

«بخش دریابانی در نیروی انتظامی باید فعال شود.»

مصمم است که به‌طور جدی انسداد مرزها انجام شود، لیکن طی فرآیند لایحه قطعاً طولانی خواهد شد در حالیکه انسداد مرزها باید به‌صورت آنی انجام شود. چرا که ورود غیرمجاز و بی‌رویه اتباع افغان به سرعت ادامه دارد و روزانه بین ۶ تا ۷ هزار نفر از افغان‌ها به‌طور غیرمجاز از مرزهای شرقی کشور وارد می‌شوند که چنانچه جلوگیری نشود تا پایان سال ۱۳۸۸ تعداد افغان‌هایی که غیرمجاز به ایران وارد شده‌اند به مرز ۶ میلیون نفر خواهد رسید. آثار و عوارض ورود قاچاقچیان، مواد مخدر، خرابکاران و کالاهای قاچاق هم طبیعتاً بر همگان روشن

است. شیوع بیماری‌های عفونی مثل وبا، فلج اطفال و سرخک نیز از دنباله‌های این ورود بی‌رویه اتباع افغان می‌باشد.

بنابراین طرح تقویت مرزبانی جمهوری اسلامی ایران تقدیم می‌شود که هرچه زودتر امنیت کشور تقویت و ترمیم گردد.

● سبحانی‌نیا - فلاح‌پیشه - حسین حسینی - میگلی‌نژاد - بروجردی - نکونام -
کوثری - محمود احمدی - سودانی - جویدجری - هدایت‌خواه - محمدیاری -
حیدرپور - سعادت - حیاتی - احمدعلی مقیمی - انوشیروان محسنی - کوهکن -
بگلریان - کامران - کرمی‌راد - بهروز جعفری - طباطبایی‌نژاد - آقازاده - مرنندی -
حسینعلی شهریاری - رحیمی ملایر - نقوی - ابراهیمی - غضنفرآبادی - کائیدی -
عابدی - محمدحسین مقیمی - فولادگر - گرانمایه - نصیری - سازدار -
سیدناصر موسوی - فرهنگی - حسینیان - قاضی‌زاده - بهمن محمدی - ادیانی -
محمد مهدی شهریاری - عیسی جعفری - رنجبرزاده - سیدشریف حسینی -
وارطان - رضا حسینی - خالقی - اکبریان - آقانه‌رانی - مطهری تهران -
● جانی‌عباسپور - محمدتقی رهبر - فرج‌زاده - حسنیپور - ساعدی - حاجی‌بابایی

طرح تقویت مرزبانی جمهوری اسلامی ایران

فصل اول- کلیات

ماده ۱- در این قانون، عبارات اختصاری زیر به جای مفاد مشروح مربوط

به کار می رود:

الف- مرزبانی: فرماندهی مرزبانی ناجا.

ب- ناجا: نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

پ- شورای عالی: شورای عالی امنیت ملی.

ت- شورای مرز: شورای توسعه و امنیت پایدار مرزها

ث- شورای تأمین: شورای تأمین استانها.

ماده ۲- اصطلاحات زیر برای اجراء این قانون به شرح زیر تعریف می گردد:

الف- مرز: آخرین حد قلمرو هوایی، زمینی و دریایی کشور بر اساس

قوانین و مقررات جاری است.

ب- منطقه مرزی: فاصله ای است از خط مرز با عرض معین به داخل قلمرو

هریک از دو کشور که به موجب قراردادها و یا پروتکل های دوجانبه مشخص

گردیده و یا می شود.

پ- مرزبان: افسری است جمعی فرماندهی مرزبانی که به منظور انجام

وظایف و اختیارات مقرر در این قانون در مرز گمارده می شود.

ت- مرز مجاز: محلی است که به موجب قوانین و مقررات برای ورود و خروج از کشور تعیین شده و یا می‌گردد.

ث- حریم مرز: محدوده یا محدوده‌های مشخص داخل عمق منطقه مرزی است که بنا به ضرورت‌های امنیتی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برای تحقق اجرای صحیح مأموریت‌های مرزبانی و اعمال کنترل و نظارت ویژه در آن با رعایت مفاد این قانون و سایر قوانین مرتبط تعیین می‌شود.

تبصره - محدوده حریم مرز (منطقه ممنوع و محدود) و ضوابط و چگونگی نظارت ویژه توسط مرزبانان در آن بر حسب مورد بنا به پیشنهاد شورای تأمین استان یا ناجا و تصویب شورای مرز با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور تعیین خواهد شد.

ج- علائم مرزی: علائم و نشانه‌های ویژه‌ای هستند که به موجب قراردادها و یا پروتکل‌های مرزی با کشور همسایه و به منظور تشخیص خط مرزی در فواصل و نقاط معین نصب می‌شوند.

چ- خط مبدأ: خطی است که مناطق دریایی کشور تا ساحل از آن اندازه‌گیری می‌شود. خط مبدأ دریای سرزمینی ایران در خلیج فارس و دریای عمان خطی است که به موجب قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲ و اصلاحات بعدی آن تعیین شده است.

ح- دریای سرزمینی: حد خارجی دریای سرزمینی جمهوری اسلامی ایران از خط مبدأ ۱۲ مایل دریایی می‌باشد (هر مایل دریایی برابر ۱۸۵۲ متر است)

جزایر متعلق به ایران اعم از این که داخل یا خارج دریای سرزمینی باشند دارای دریای سرزمینی مخصوص خود هستند.

خ- **منطقه نظارت:** منطقه‌ای است در مجاورت دریای سرزمینی که حد خارجی آن از خط مبدأ ۲۴ مایل دریایی می‌باشد.

د- **منطقه انحصاری اقتصادی:** منطقه‌ای است در دریای سرزمینی و مجاورت آن که به موجب قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲ در خلیج فارس و دریای عمان به تصویب رسیده است. عرض منطقه انحصاری اقتصادی نباید ۲۰۰ مایل دریایی از خط مبدأ اندازه‌گیری شده از پهنای دریایی سرزمینی فراتر برود.

ذ- **ورود غیرمجاز به حریم مرز:** ورود بر خلاف ضوابط و مقررات موضوع ماده (۱۶) این قانون در مواردی که ورود به حریم مرز ممنوع اعلام شده باشد، ورود غیرمجاز به حریم مرز تلقی می‌شود و مأمورین مرز هنگام برخورد با مترددین با رعایت مفاد قانون به‌کارگیری سلاح، مجاز به استفاده از سلاحهای سازمانی خود می‌باشند.

ر- **فرماندهی مرزبانی ناجا:** به مجموعه فرماندهی کامل و متمرکز مرزبانی ناجا اطلاق می‌گردد که در تابعیت فرماندهی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران پیش‌بینی گردیده است.

فصل دوم - اهداف و وظایف فرماندهی مرزبانی:

ماده ۳- مسئولیت مرزبانی بر عهده ناجا می‌باشد که در قالب فرماندهی مرزبانی این مأموریت اجراء می‌شود.

ماده ۴- هدف

اعمال حاکمیت و کنترل و مراقبت و استقرار نظم و امنیت در مرزهای جمهوری اسلامی ایران.

تبصره- مأموریت وظایف کلی و ساختار فرماندهی مرزبانی بنا به پیشنهاد ناجا توسط ستاد کل نیروهای مسلح به تصویب فرمانده معظم کل قوا خواهد رسید.

ماده ۵- وظایف و اختیارات فرماندهی مرزبانی و مرزبان:

۱- تأمین نظم، امنیت و کنترل و مراقبتهای انتظامی در محدوده منطقه مرزی برابر ضوابط.

۲- دیده‌بانی مستقیم و مقابله با تجاوز محدود نظامی، ایجاد پرده پوشش، ممانعت و تأخیر در عملیات دشمن تا رسیدن نیروهای نظامی خودی و همکاری با آنان در راستای دفاع از مرزهای جمهوری اسلامی ایران در مواقع لزوم.

تبصره- سیاستها و دستورالعمل نحوه همکاری ناجا با نیروهای نظامی در زمان صلح، جنگ و بحران توسط ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ خواهد شد.

۳- جمع‌آوری و انعکاس اخبار و مشاهدات مرزی و رویدادهای امنیتی، نظامی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی منطقه مرزی به فرماندهان و مسئولین ذی‌ربط محلی و سازمان متبوع.

۴- طرح‌ریزی، برنامه‌ریزی، هدایت و هماهنگی فعالیتهای مربوط به مرزبانی در چهارچوب قوانین و مقررات در جهت حفظ حقوق و تمامیت ارضی و حاکمیت کشور و حقوق اتباع مرزنشین جمهوری اسلامی ایران.

۵- اجراء کامل قوانین و مقررات مرتبط با امور مرزی (زمینی و دریایی) و پروتکلها و قراردادهای مرزی و سایر تعهدات و معاهدات بین‌المللی مرتبط با مرزها و مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران.

۶- استیفاء حقوق دولت و اتباع مرزنشین در مرزها و محدوده انحصاری اقتصادی دریاها.

۷- رسیدگی و تسویه‌اختلافات بین‌اتباع‌مرزنشین کشور جمهوری اسلامی ایران و اتباع مرزنشین کشور مجاور از جمله حل و فصل اختلافات راجع به کشت و زرع اراضی و حفر قناتها و چاهها بر اساس قراردادهای منعقد شده بین دو کشور و در صورت لزوم ارجاع امر به مراجع ذی‌صلاح.

۸- جلوگیری و مقابله با تجاوز مرزی اتباع بیگانه، افراد مسلح و اشراق.

۹- جلوگیری و مقابله با عبور غیرمجاز مرزی.

۱۰- برگزاری اجلاسهای مرزی (امنیتی و انتظامی)، منطقه‌ای و بین‌المللی با مسئولین ذی‌ربط و همجوار مرزی سایر کشورها و عقد تفاهم و همکاری‌های دوجانبه یا چندجانبه در چهارچوب سیاستهای خارجی جمهوری اسلامی ایران.

تبصره - مجوز تشکیل هرگونه اجلاس مرزی و امنیتی و انتظامی با کشورهای همسایه با هماهنگی وزیر کشور و شورای مرز صادر می گردد.

۱۱- نظارت، بازرسی و کنترل بر فعالیت و تردد شناورهای تفریحی، صیادی سفاری و تجاری در آبهای تحت حاکمیت در چهارچوب قوانین داخلی و بین المللی.

۱۲- انجام فعالیتها و اقدامات مربوط در ارتباط با کشور همسایه در چهارچوب قراردادهای پروتکلهای مرزی درخصوص مسائل و مشکلات یا اموری که روابط بین دو کشور اقتضاء نماید در صورتی که نسبت به مطالب یادشده در قراردادهای یا پروتکلهای مزبور مقرراتی پیشبینی نشده باشد مرزبان موضوع را بررسی و از طریق مراجع ذیصلاح پیگیری خواهد نمود.

۱۳- ممانعت و جلوگیری از استملاک اتباع و مهاجران خارجی و داخلی در حریم مرزی.

۱۴- تحویل اتباع کشور همجوار به مأموران مرزی طرف مقابل که به عللی اقامت آنان در ایران غیرمجاز تلقی شده باشد و همچنین تحویل گرفتن اتباع ایرانی که به مناسبتی اقامت آنها در کشور مقابل منع و از آن کشور اخراج می شوند.

۱۵- رسیدگی مقدماتی به موضوع دستگیری اتباع ایرانی که توسط مأمورین مرزی کشور مقابل صورت گرفته باشد.

۱۶- بررسی وضعیت اغنام و احشام و اشخاصی که به تبع آنها از مرز به طور غیرمجاز عبور می نمایند و انجام اقدامات لازم در این مورد.

۱۷- پیگیری و تعقیب قانونی اتباع دولت مقابل که در منطقه مرزی کشور جمهوری اسلامی ایران مرتکب جرمی شده و به خاک کشور متبوع فرار می‌نمایند بر حسب حکم مراجع قانونی.

۱۸- اقدام به اعزام و صدور مجوز عبور مرزی موقت برای یک یا چند نفر از اتباع مرزنشین ایرانی به کشور مقابل، جهت احقاق حق در چهارچوب قراردادها و پروتکل‌های بین دو دولت.

۱۹- مراقبت و حفظ خط مرزی و نگهداری میله‌های مرزی و نوار تراشیده و یا کپه‌های مرزی با رعایت قراردادها و پروتکل‌های مرزی و اسناد و مدارک و نقشه‌های ضماضم آنها.

۲۰- نظارت و کنترل و هدایت انتظامی و انضباطی کلیه گاردهای حفاظتی سازمانها و ارگانها در مناطق مرزی برابر دستورالعمل ستادکل نیروهای مسلح.

۲۱- بازرسی و کنترل گذرنامه و برگه‌های گذرمرزی و اسناد در حکم آن در مرزهای مجاز (زمینی و دریایی) با رعایت قوانین و مقررات مربوط و نیز قراردادها و پروتکل‌های منعقدہ بین دو دولت.

۲۲- اقدام به توقیف یا استرداد مجرمان و یا متهمان فراری کشور همسایه که در منطقه مرزی (زمینی و دریایی) دستگیر شده باشند بر طبق قراردادها و پروتکل‌های بین دو دولت و در صورت نبودن موارد اخیرالذکر انجام امر برابر قوانین مربوط.

۲۳- تشکیل و اداره مراکز امنیت دریانوردی در سواحل کشور.

۲۴- مبارزه با قاچاق (اسلحه، مواد مخدر، مهمات، انسان، کالا) در منطقه مرزی و دستگیری متهم یا متهمان و تحویل آن به مراجع صلاحیتدار.

۲۵- انجام فعالیتهای مهندسی و عمرانی و احداث تأسیسات در مناطق مرزی (زمینی و دریایی) مورد نیاز و سایر اقدامات فیزیکی، الکترونیکی و اپتیکی در مورد کنترل مرزها.

۲۶- عملیات امداد و نجات در مناطق مرزی برابر طرحها و دستورالعملهای ابلاغی.

۲۷- انجام وظایف دیگری که طبق قانون، مقررات و دستورالعملها و مصوبات سلسله مراتب و مصوبات شورای مرز بر عهده مرزبانان محول می‌گردد.

تبصره- به منظور انجام وظایف فوق و باتوجه به وضعیت جغرافیایی مرزها و توافق با کشورهای همسایه برای مناطق مرزی مرزبان تعیین می‌گردد.

ماده ۶- رسمیت مرزبان در برابر کشور همسایه به موجب استوارنامه‌ای خواهد بود که با معرفی فرماندهی ناجا و بر اساس قراردادهای پروتکل‌های مرزی توسط وزارت امور خارجه صادر خواهد شد.

فصل سوم- شورای مرز

ماده ۷- به منظور تدوین و تنظیم سیاستهای راهبردی توسعه متوازن در حوزه امنیتی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور در امور مرزی و ایجاد روشهای اجرایی مشترک و هماهنگی کلان بین دستگاههای اجرایی مرتبط با مرز

و نظارت بر حسن اجرای امور مرزی، تقویت و کنترل مؤثر مرزها، شورای توسعه و امنیت پایدار مرز به عنوان یکی از شوراهای فرعی شورای عالی امنیت ملی با ترکیب زیر تشکیل می‌گردد:

- رئیس ستاد کل نیروهای مسلح
- رئیس شورا
- وزیر کشور
- وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح
- عضو شورا
- وزیر اطلاعات
- عضو شورا
- وزیر امور خارجه (یا معاون وی)
- عضو شورا
- وزیر راه و ترابری (یا معاون وی)
- عضو شورا
- معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور (یا معاون وی)
- عضو شورا
- فرمانده ناچا
- عضو و دبیر شورا
- معاون ذی‌ربط وزارت اقتصادی و دارایی (رئیس گمرک)
- عضو شورا
- معاونین هماهنگ‌کننده ارتش و سپاه
- عضو شورا
- معاون عملیات ستاد کل نیروهای مسلح
- عضو شورا
- فرمانده مرزبانی
- تبصره ۱- ریاست شورای مرز با رئیس‌جمهور یا یکی از اعضای شورای عالی امنیت ملی است که از طرف رئیس‌جمهور تعیین می‌شود.
- تبصره ۲- شورای مرز به تناسب مسؤلیت خود کارگروه‌های (کمیته‌های) تخصصی تشکیل می‌دهد. ترکیب و وظایف کارگروه‌های (کمیته‌های) مزبور در شورا تصویب و مصوبات آن در شورای مرز نهایی می‌شود.

ماده ۸- وظایف شورای مرز

۱- سیاستگذاری و تعیین خط مشی و اتخاذ تدابیر لازم در امور توسعه و امنیت مرزها.

۲- سیاستگذاری و تعیین خط مشی همکاریهای مشترک مرزی با کشورهای همسایه.

۳- هماهنگی و نظارت بر حسن جریان امور و تعیین حدود و همکاری هریک از دستگاههای مرتبط با مرز با توجه به وظایف قانونی آنها.

۴- اعمال مدیریت و ایجاد هماهنگی و نظارت بر دستگاههای اجرائی در مرزها و مبادی ورودی و خروجی (پایانه‌های مرزی) به منظور انجام وظایف محوله در حدود قوانین و مقررات.

تبصره ۱- جلسات شورای مرز هر سه ماه یکبار تشکیل می‌شود. شورای مرز بنا به ضرورت می‌تواند جلسات فوق‌العاده داشته باشد.

تبصره ۲- تعیین دبیر و محل دبیرخانه به عهده شورای مرز می‌باشد.

تبصره ۳- مصوبات جلسات شورای مرز برای کلیه دستگاههای ذی‌ربط لازم‌الاجراء می‌باشد.

تبصره ۴- شورای مرز مجاز است حسب مورد از سایر وزراء و مسئولین دستگاههای ذی‌ربط و کارشناسان جهت شرکت در جلسات دعوت نماید (بدون حق رأی)

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۹- بودجه مرزبانی همه ساله در ردیف مستقل و در ذیل ردیف بودجه ناجا تعیین و منظور خواهد شد.

ماده ۱۰- کلیه کارکنان مرزبانی ناجا اعم از رسمی، پیمانی، وظیفه، از کار افتاده، بازنشسته و متوفی به تشخیص مرزبانی در رابطه با دعاوی و شکایات مطروحه در مراجع رسیدگی کننده که از انجام وظیفه اداری و ذاتی آنان ناشی می شود توسط مرزبانی مورد حمایت قضائی و حقوقی قرار می گیرند.

تبصره - در صورت استفاده از وکلا و مشاورین حقوقی خارج از سازمان هزینه های مربوطه توسط ناجا پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۱- اجراء هرگونه طرح عمرانی، کشاورزی، اقتصادی و ... اجرایی در مرز و حریم آن توسط دستگاهها و نهادهای ذی ربط منوط به تصویب اصل آن در شورای مرز خواهد بود. همچنین چنانچه شورای مرز به منظور اعمال ملاحظات دفاعی یا امنیتی اجرایی طرحهایی را در حریم مرز تصویب نماید، دستگاه ذی ربط مکلف به اجرای آن خواهد بود.

ماده ۱۲- به منظور ارتقاء بهره وری در کارکنان شاغل در مناطق مرزی امتیازات ویژه ای که در حدود اختیار رؤسای دستگاههای اجرایی است، توسط همان دستگاه اقدام و در سایر موارد مطابق آئین نامه هایی که برای نیروهای مسلح به

تصویب فرماندهی معظم کل قوا و برای دستگاههای کشوری به تصویب هیأت وزیران می‌رسد اقدام خواهد شد.

ماده ۱۳- وارد نمودن هرگونه خسارت به تأسیسات و موانع فیزیکی و ستونها و علائم و عوارض طبیعی مرزی را در خط مرز تخریب و یا تغییر دهد، علاوه بر جبران خسارت وارده به جزای نقدی از پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا سی میلیون (۳۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شود، شروع به ارتکاب عمل فوق جرم محسوب و مرتکب به حداقل مجازات یادشده محکوم خواهد شد.

تبصره- مرزبان مکلف است با کسانی که به مستحذات و تأسیسات مرزی صدمه وارد می‌کنند برخورد و تا سقف مقرر در ماده مذکور بر اساس دستورالعملی که به تصویب شورای مرز می‌رسد جریمه می‌کند و مبالغ به حساب خزانه واریز می‌شود. در صورت تکرار موضوع به مراجع قضائی ارجاع می‌گردد.

ماده ۱۴- ورود غیرمجاز به حریم مرز، موضوع بند «ث» ماده (۲) این قانون در حکم عبور غیرمجاز از مرز محسوب و مرتکب به آن به مجازات مقرر در قوانین جمهوری اسلامی ایران محکوم می‌شود.

ماده ۱۵- اتباع ایرانی که بر خلاف قوانین و مقررات جاری نسبت به انتقال عین و یا منافع از جمله تحت عنوان اجاره درمورد اموال غیرمنقول به اتباع بیگانه در منطقه مرزی مبادرت می‌ورزند و یا اتباع بیگانه‌ای که مغایر با قوانین و مقررات

نسبت به انتقال عین یا منافع از جمله تحت عنوان اجاره در خصوص اموال غیرمنقول از اتباع ایرانی اقدام نمایند مجرم محسوب و به مراجع قضائی معرفی می‌شوند و به جزای نقدی از پانزده میلیون (۱۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم می‌شوند و قرارداد منعقد شده بین آنان از زمان انعقاد باطل و کان‌لم‌یکن محسوب می‌گردد.

ماده ۱۶- میزان حداقل و حداکثر جزای نقدی مقرر در هریک از موارد زیر به ترتیب به یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال و بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال افزایش می‌یابد.

الف- بند (۴) ماده واحده قانون اصلاح بعضی از مواد و الحاق دو تبصره به قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۵۰.

ب- مواد (۴) و (۵) و تبصره (۲) ماده (۶) قانون مجازات عبوردهندگان اشخاص غیرمجاز از مرزهای کشور اصلاح بعضی از مواد قانون گذرنامه و قانون ورود و اقامت اتباع خارجی در ایران مصوب ۱۳۶۷.

ماده ۱۷- شناورهای که فاقد هریک از مدارک (گواهینامه ثبت، گواهینامه‌های فنی و ایمنی، پروانه صید، گواهینامه دریانوردی معتبر) خدمه یا ناخدا بدون پروانه گذر مرزی با شناور از بندر خارج شوند از فعالیت دریانوردی آنها جلوگیری و توسط عوامل ناجا حسب مورد شناور به مدت یک تا سه ماه در پارکینگ توقیف و به جزای نقدی از یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال جریمه محکوم می‌شوند.

ماده ۱۸- شناورهای خارجی که با تجاوز یا عبور بی‌ضرر از آبهای سرزمینی جمهوری اسلامی ایران مرتکب جرائم صید در مناطق ممنوعه، صید غیرمجاز، آلودگی دریا، قاچاق کالا، سرقت، اقدامات ضدامنیتی شوند، شناور آنها توسط عوامل ناجا متوقف و علاوه بر جبران خسارت یا خسارات وارده طبق قراردادهای پروتکل‌های بین دو دولت برابر قوانین مربوطه عمل خواهد شد.

ماده ۱۹- شناورهای ایرانی که به یکی از جرائم و تخلفات (عبور غیرمجاز از مرز، لنگر انداختن در مناطق ممنوعه و غیرمجاز، نصب موتور غیراستاندارد، عدم توجه به دستور پلیس، برگشت از دریا با تأخیر، نصب نکردن پرچم یا نصب پرچم فرسوده، صدمه زدن به علائم دریایی، ثبت نکردن ورود و خروج شناور، در دفاتر پست‌کنترلی، رنگ‌آمیزی نکردن شناور، تردد در مسیرهای ممنوعه انجام تحقیقات، اکتشاف و لرزه‌نگاری و استخراج بدون مجوز) را مرتکب شوند توسط عوامل ناجا توقیف و ضمن ممانعت از فعالیت آنها حسب مورد به تشخیص عوامل ناجا حداقل دویست و پنجاه هزار (۲۵۰,۰۰۰) ریال و حداکثر یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال جریمه خواهند شد و در صورت تکرار، عوامل متخلف به مراجع قضائی معرفی خواهند شد.

ماده ۲۰- میزان جزای نقدی مندرج در مفاد مواد (۱۳)، (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۹) این قانون بر اساس نرخ تورم هر سال بنا به اعلام بانک مرکزی و پیشنهاد

وزارت کشور و ناجا و تصویب هیأت وزیران (قابل تفویض به شورای مرز) قابل بازنگری خواهد بود.

تبصره- به منظور کنترل مؤثر مرزهای آبی و خاکی و تجهیز یگانهای مرزبانی و افزایش انگیزه نیروهای مرزی حداکثر هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) از مبلغ جرائم مأخوذه پس از واریز به خزانه دولت به ناجا واگذار خواهد شد تا مطابق برنامه‌ای که به تصویب شورای مرز می‌رسد هزینه شود.

ماده ۲۱- به منظور رسیدگی سریع وقاطع به جرائم مرزی (زمینی و دریایی) قوه قضائیه مکلف است ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون نسبت به تشکیل شعبه‌های ویژه رسیدگی به جرائم مرزی در محدوده این قانون و قانون دریایی ایران مصوب سال ۱۳۴۳ و سایر قوانین مرتبط اقدام نماید.

ماده ۲۲- گزارشهای مرزبانی درمورد جرائم (عمدی یا غیرعمدی) موضوع این قانون مبنای هرگونه رسیدگی قانونی خواهد بود.

ماده ۲۳- کلیه مأمورین تحت‌امر فرماندهی ناجا ضابط قوه قضائیه می‌باشند.

ماده ۲۴- از تاریخ ابلاغ این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن ملغی و بلااثر می‌گردند.

سوابق

قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان مصوب ۱۳۷۲/۱/۳۱

فصل اول - دریای سرزمینی

ماده ۱ - حاکمیت جمهوری اسلامی ایران خارج از قلمرو خشکی و آبهای داخلی و جزایر خود در خلیج فارس، تنگه هرمز و دریای عمان بر منطقه‌ای از آبهای متصل به خط مبدا که دریای سرزمینی نامیده می‌شود نیز حاکمیت دارد.

این حاکمیت همچنین شامل فضای فوقانی، بستر و زیر بستر دریای سرزمینی می‌باشد.

ماده ۲ - حد خارجی. عرض دریای سرزمینی از خط مبدا ۱۲ (دوازده) مایل دریایی می‌باشد. مایل دریایی برابر با ۱۸۵۳ متر است.

جزایر متعلق به ایران اعم از این که داخل و یا خارج دریای سرزمینی باشند، طبق این قانون دارای دریای سرزمینی مخصوص به خود هستند.

ماده ۳ - خط مبدا. محاسبه خط مبدا دریای سرزمینی در خلیج فارس و دریای عمان همان است که در تصویبنامه هیأت وزیران به شماره ۶۷ - ۲۲۵۰ مورخ ۱۳۵۲،۴،۳۱ تعیین گردیده است. (مصوبه مذکور ضمیمه این قانون می‌باشد) در سایر مناطق و جزایر ملاک حد پست‌ترین جزر آب در امتداد ساحل خواهد بود.

آبهای واقع بین خط مبدا دریای سرزمینی و قلمرو خشکی و همچنین آبهای واقع بین جزایر متعلقه به ایران که فاصله آنها از یکدیگر از دو برابر عرض دریای سرزمینی تجاوز نکند، جزء آبهای داخلی محسوب و تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

ماده ۴ - تحدید حدود در مواردی که دریای سرزمینی ایران با دریای سرزمینی دول مجاور یا مقابل تداخل پیدا کند مادامی که ترتیب دیگری بین طرفین توافق نشده باشد، حد فاصل بین دریای سرزمینی ایران و آن کشور خط متصفی است که کلیه نقاط آن از نزدیکترین نقاط خطوط

مبداء طرفین به یک فاصله باشد.

ماده ۵ - عبور بی ضرر. عبور شناورهای خارجی به استثناء موارد مندرج در ماده (۹)، از دریای سرزمینی ایران مادامی که مختل نظم، آرامش و امنیت کشور نباشد تابع اصل عبور بی ضرر است. عبور به جز در موارد اضطراری باید با سرعت متعارف و پیوسته انجام گیرد.

ماده ۶ - شرایط عبور بی ضرر. عبور شناورهای خارجی در صورت مبادرت به هر یک از اقدامات زیر بی ضرر تلقی نشده و بر حسب مورد مشمول مقررات جزایی و مدنی خواهد بود.

الف - هر گونه تهدید یا استفاده از زور علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال جمهوری اسلامی ایران یا اقدام به هر نحو دیگری که ناقض اصول حقوق بین الملل باشد.

ب - اقدام به تمرین یا مانور با هر نوع سلاح.

ج - جمع آوری هر گونه اطلاعاتی که به زیان امنیت ملی، امور دفاعی یا منافع اقتصادی کشور باشد.

د - هر گونه تبلیغاتی که منظور از آن لطمه زدن به امنیت ملی، امور دفاعی و یا منافع اقتصادی کشور باشد.

ه - پرواز و فرود و انتقال هر نوع هواپیما و هلیکوپتر و ادوات نظامی و نیرو به واحدهای شناور دیگر و ساحل.

و - نقل و انتقال افراد، بارگیری یا تخلیه هر نوع کسالا و پول بر خلاف قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران.

ز - ایجاد هر گونه آلودگی محیط زیست دریایی بر خلاف مقررات جمهوری اسلامی ایران.

ح - هر گونه فعالیت صیادی و بهره برداری از منابع دریایی.

ط - انجام هر نوع پژوهش علمی، نقشه برداری، لرزه نگاری و نمونه برداری.

ی - ایجاد اختلال در سیستمهای ارتباطی یا سایر تأسیسات کشور.

ک - انجام هر نوع فعالیت دیگری که لازمه عبور کشتی نباشد.

ماده ۷ - مقررات تکمیلی. به منظور حفظ مصالح کشور و حسن اجرای عبور بی ضرر، دولت جمهوری اسلامی ایران بر حسب مورد مقررات ضروری دیگر را وضع خواهد کرد.

ماده ۸ - تعلیق عبور بی ضرر. به منظور دفاع از امنیت و بنسأ به مصالح عالیله کشور دولت جمهوری اسلامی ایران می تواند عبور و توقف کلیله شناورهای خارجی را در قسمتهایی از دریای سرزمینی به حالت تعلیق درآورد.

ماده ۹ - مستثنیات عبور بی ضرر. عبور شناورهای جنگی، زیردریاییها، شناورهای با سوخت هسته ای و هر نوع وسیله غوطه ور دیگر و همچنین شناورها و زیردریاییهای حامل مواد اتمی و یا خطرناک و یا زیان آور برای حفظ محیط زیست و شناورهای تحقیقاتی خارجی از دریای سرزمینی منوط به موافقت قبلی مقامات صالحه جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

زیردریاییها باید در سطح آب و با پرچم برافراشته عبور نمایند.

ماده ۱۰ - صلاحیت کیفری. تعقیب، رسیدگی و مجازات جرائم ارتكابی در کشتیهای در حال عبور از دریای سرزمینی در موارد زیر در صلاحیت مراجع قضایی جمهوری اسلامی ایران می باشد.

الف - چنانچه اثرات و عواقب جرم متوجه جمهوری اسلامی ایران گردد.

ب - چنانچه جرم ارتكابی منحل صلح و نظم و آرامش داخلی و یا نظم عمومی دریای سرزمینی باشد.

ج - چنانچه فرمانده کشتی یا نماینده دیپلماتیک یا کنسولی دولت صاحب پرچم کشتی تقاضای کمک و رسیدگی نماید.

د - چنانچه رسیدگی و تعقیب برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و روانگردان ضروری باشد.

ماده ۱۱ - صلاحیت مدنی. مقامات ذیصلاح دولت جمهوری اسلامی ایران می توانند در موارد زیر به منظور اجرای قرار تأمین و یا احکام محکومیت، نسبت به متوقف کردن تغییر مسیر و یا توقیف کشتی و بازداشت سرنشینان آن اقدام نمایند.

الف - کشتی از آبهای داخلی ایران خارج و در دریای سرزمینی در حرکت باشد.

ب - کشتی در دریای سرزمینی ایران متوقف باشد.

ج - کشتی در حال عبور از دریای سرزمینی باشد مشروط بر این که منشاء قرار تأمین و یا حکم محکومیت، تعهدات و یا الزامات ناشی از مسئولیت مدنی همان کشتی باشد.

فصل دوم - منطقه نظارت

ماده ۱۲ - تعریف. منطقه نظارت منطقه ای است در مجاورت دریای سرزمینی که حد خارجی آن از خط مبدا ۲۴ مایل دریایی می باشد.

ماده ۱۳ - صلاحیت مدنی و کیفری. به منظور پیشگیری از نقض قوانین و مقررات کشور از جمله مقررات امنیتی، گمرکی، دریایی، مالی، مهاجرتی، بهداشتی، زیست محیطی و تعقیب و مجازات متخلفین، دولت جمهوری اسلامی ایران در منطقه نظارت لازم را معمول خواهد داشت.

فصل سوم - منطقه انحصاری اقتصادی و فلات قاره

ماده ۱۴ - حقوق حاکمه و صلاحیت در منطقه انحصاری اقتصادی - حقوق حاکمه و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران در ماورای دریای سرزمینی که منطقه انحصاری اقتصادی نامیده می شود به شرح زیر اعمال می گردد:

الف - اکتشاف و بهره برداری و حفاظت و اداره کلیه منابع طبیعی جاندار و بیجان بستر و زیر بستر دریا و آبهای روی آن و انجام سایر فعالیتهای اقتصادی مرتبط با بهره برداری از آب، باد و جریانهای دریایی جهت تولید انرژی.

حقوق مذکور در این منطقه انحصار است.

ب - وضع و اجرای قوانین و مقررات مناسب به ویژه در زمینه فعالیتهای زیر.

۱ - احداث و استفاده از جزایر مصنوعی و سایر تأسیسات و بناها و تعمیر کابل و لوله های زیردریایی و تعیین حریم های امنیتی و ایمنی مربوط.

۲ - انجام هر گونه پژوهش.

۳ - حفاظت و حمایت از محیط زیست دریایی.

ج - اعمال حقوق حاکمه که به موجب معاهدات بین المللی و منطقه ای تفویض شده است.

ماده ۱۵ - حقوق حاکمه و صلاحیت در فلات قاره. حاکمیت و صلاحیت جمهوری اسلامی ایران نسبت به فلات قاره که دنباله طبیعی قلمرو خشکی و شامل بستر و زیر بستر مناطق دریایی مجاور و ماورای دریای سرزمینی ایران می باشد نیز طبق مفاد ماده (۱۴) بر حسب مورد اعمال می گردد.

ماده ۱۶ - فعاليتها و اقدامات ممنوعه. انجام فعاليتها و تمرينات نظامي بيگانه جمع‌آوری اطلاعات و هر گونه عملي که با منافع و حقوق جمهوري اسلامي ايران در منطقه انحصاري اقتصادي و فلات قاره منافات داشته باشد ممنوع است.

ماده ۱۷ - فعاليت، کاوش و تحقيقات علمي. انجام هر گونه فعاليت جهت دستيابي به اشياء مفروق، کاوش و تحقيقات علمي در منطقه انحصاري اقتصادي و فلات قاره منوط به اجازه مقامات ذيربط جمهوري اسلامي ايران مي‌باشد.

ماده ۱۸ - حفظ محيط زيست و منابع طبيعي. دولت جمهوري اسلامي ايران جهت حفاظت و حمايت از محيط زيست دريايي و استفاده مطلوب از منابع جانسدار و ساير ذخائر منطقه اي انحصاري اقتصادي و فلات قاره اقدامات لازم را معمول خواهد داشت.

ماده ۱۹ - تحديد حدود. حدود منطقه انحصاري اقتصادي و فلات قاره جمهوري اسلامي ايران مادامي که به موجب موافقتنامه هاي دوجانبه تعيين نشده باشد منطبق بر خطي خواهد بود که کليه نقاط آن از نزديکترين نقاط خطوط مبداء طرفين به یک فاصله باشد.

ماده ۲۰ - صلاحيتهاي کيفري و مدني. جمهوري اسلامي ايران صلاحيتهاي کيفري و مدني خود را درباره متخلفين از مقررات منطقه انحصاري اقتصادي و فلات قاره اعمال و بر حسب مورد نسبت به بازرسى و يا توقيف آنها اقدام خواهد کرد.

ماده ۲۱ - حق تعقيب فوري. دولت جمهوري اسلامي ايران حق تعقيب فوري متخلفين از مقررات مربوط به آبهاي داخلي، درياي سرزميني، منطقه نظارت منطقه انحصاري اقتصادي و فلات قاره را در مناطق مزبور و درياي آزاد، براي خود محفوظ مي‌دارد.

فصل چهارم - مواد نهايي.

ماده ۲۲ - آيين‌نامه‌هاي اجرائي. هيات وزيران حدود اختيارات و مسؤليت‌هاي وزارتخانه‌ها و سازمان‌هاي مجري اين قانون را تعيين خواهد نمود.

وزارتخانه‌ها و سازمان‌هاي مزبور مکلفند ظرف یک سال از تاريخ تصويب اين قانون آيين‌نامه‌هاي اجرائي لازم را تهيه و به تصويب هيات وزيران برسانند.

مادامی که آیین‌نامه‌های اجرایی جدید به تصویب نرسیده‌اند، آیین‌نامه‌ها و نظامنامه‌های موجود معتبر خواهند بود.

ماده ۲۳ - از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن لغو می‌گردد.

تصویب‌نامه شماره ۶۷ - ۲،۲۵۰ مورخ ۱۳۵۲،۴،۳۱ موضوع ماده ۳ قانون مناطق دریایی جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۵۲،۴،۳۰ بنا به پیشنهاد شماره ۹۶۵۲ مورخ ۱۳۵۲،۴،۲۶ وزارت امور خارجه تصویب نمودند:

۱ - خط مبدا مقرر در قانون مصوب ۲۲ فروردین ۱۳۳۸ راجع به اصلاح قانون تعیین حدود آبهای ساحلی و منطقه نظارت ایران مصوب ۲۴ تیر ماه ۱۳۱۳ به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف - خطوط مستقیمی که نقاط زیر را به ترتیب به یکدیگر وصل می‌کند:

۱ - نقطه (۱) در محل تلاقی خط القمر (تالوگ) شط العرب با خط مستقیمی که دو طرف دهانه شط را در حد پست‌ترین جزو به یکدیگر متصل می‌کند.

۲ - نقطه (۲) در دهانه بهرگان به طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۳۳ دقیقه و ۵۵ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۹ درجه و ۵۹ دقیقه و ۵۰ ثانیه.

۳ - نقطه (۳) در جنوب جزیره خارک به طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۱۸ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۹ درجه و ۱۲ دقیقه و ۲۹ ثانیه.

۴ - نقطه (۴) در جنوب جزیره نخیلو به طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۲۷ دقیقه و ۱۵ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۷ درجه و ۵۰ دقیقه و ۴۰ ثانیه.

۵ - نقطه (۵) در جزیره لاوان به طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۱۳ دقیقه و صفر ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۴۷ دقیقه و ۲۵ ثانیه.

۶ - نقطه (۶) در جنوب غربی در جزیره کیش به طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۵۵ دقیقه و ۱۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۳۰ دقیقه و ۵۵ ثانیه.

۷ - نقطه (۷) در جنوب شرقی جزیره کیش به طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۵۹ دقیقه و ۲۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۳۰ دقیقه و ۱۰ ثانیه.

- ۸ - نقطه (۸) در رأس الشناس به طول جغرافیایی ۵۴ درجه و ۴۷ دقیقه و ۲۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۲۹ دقیقه و ۳۵ ثانیه.
- ۹ - نقطه (۹) در جنوب غربی جزیره قشم به طول جغرافیایی ۵۵ درجه و ۱۶ دقیقه و ۵۵ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۳۲ دقیقه و ۲۵ ثانیه.
- ۱۰ - نقطه (۱۰) در جنوب جزیره هنگام به طول جغرافیایی ۵۵ درجه و ۵۱ دقیقه و ۵۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۳۶ دقیقه و ۴۰ ثانیه.
- ۱۱ - نقطه (۱۱) در جنوب جزیره لارک به طول جغرافیایی ۵۶ درجه و ۲۱ دقیقه و ۵۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۴۹ دقیقه و ۳۰ ثانیه.
- ۱۲ - نقطه (۱۲) در شرق جزیره لارک به طول جغرافیایی ۵۶ درجه و ۲۴ دقیقه و ۵ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۶ درجه و ۵۱ دقیقه و ۱۵ ثانیه.
- ۱۳ - نقطه (۱۳) در شرق جزیره هرمز به طول جغرافیایی ۵۶ درجه و ۲۹ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۷ درجه و ۲ دقیقه و ۳۰ ثانیه.
- ۱۴ - نقطه (۱۴) به طول جغرافیایی ۳۵ درجه و ۳۵ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۷ درجه و ۸ دقیقه و ۳۰ ثانیه.
- ۱۵ - نقطه (۱۵) به طول جغرافیایی ۵۷ درجه و ۱۹ دقیقه و ۵۵ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۴۷ دقیقه و ۱۰ ثانیه.
- ۱۶ - نقطه (۱۶) به طول جغرافیایی ۵۷ درجه و ۴۵ دقیقه و ۳۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۳۸ دقیقه و ۱۰ ثانیه.
- ۱۷ - نقطه (۱۷) به طول جغرافیایی ۵۸ درجه و ۵ دقیقه و ۲۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۳۳ دقیقه و ۲۰ ثانیه.
- ۱۸ - نقطه (۱۸) به طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۵ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۲۴ دقیقه و ۵ ثانیه.
- ۱۹ - نقطه (۱۹) به طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۳۵ دقیقه و صفر ثانیه شرقی و به عرض

جغرافیایی ۲۵ درجه و ۲۳ دقیقه و ۴۵ ثانیه.

۲۰ - نقطه (۲۰) به طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۱۲ دقیقه و ۱۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۱۹ دقیقه و ۲۰ ثانیه.

۲۱ - نقطه (۲۱) به طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۲۴ دقیقه و ۵۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۱۷ دقیقه و ۲۵ ثانیه.

۲۲ - نقطه (۲۲) به طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۲۷ دقیقه و ۳۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۱۶ دقیقه و ۳۶ ثانیه.

۲۳ - نقطه (۲۳) به طول جغرافیایی ۶۰ درجه و ۲۶ دقیقه و ۴۰ ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۱۶ دقیقه و ۲۰ ثانیه.

۲۴ - نقطه (۲۴) به طول جغرافیایی ۶۱ درجه و ۲۵ دقیقه و صفر ثانیه شرقی و به عرض جغرافیایی ۲۵ درجه و ۳ دقیقه و ۳۰ ثانیه.

۲۵ - نقطه (۲۵) محل تلاقی نصف النهار ۶۱ درجه و ۳۷ دقیقه و ۳ ثانیه طول شرقی با خط مستقیمی که دو طرف خلیج گواتر را در حد پست ترین جزیره یکدیگر متصل می‌سازد.

ب - بین نقاط ۶ و ۷ در جزیره کیش ۱۱ و ۱۲ در جزیره لارک و ۱۴ و ۱۵ در تنگه هرمز خط مبدا خط پست ترین جزر در امتداد ساحل خواهد بود.

۲ - خط مبدا اندازه‌گیری عرض دریای سرزمینی ایران روی نقشه دریایی خلیج فارس به مقیاس ۱: ۱۵۰۰۰۰۰ چاپ یکم سازمان جغرافیایی کشور (شهریور ۱۳۴۹) ترسیم گردیده و ضمیمه گردیده و ضمیمه این تصویب‌نامه است.

اصل تصویب‌نامه در دفتر نخست‌وزیر است.

قانون تأمین اعتبار کنترل و انسداد مرزهای شرقی کشور

مصوب ۱۳۷۹/۲/۲۸

ماده واحده - دولت موظف است مبلغ دوست میلیارد (۲۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰ ۰۰۰) ریال جهت کنترل

و انسداد مرزهای شرقی کشور در اجرای طرحهای شورای امنیت کشور مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال از محل بند (الف) تبصره (۲۷) و مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ریال از محل بند (ب) تبصره (۲۹) بودجه سال ۱۳۷۹ هزینه نماید.

تبصره ۱ - اعتبارات این ماده واحده صد درصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته تلقی و توسط وزارت کشور هزینه می‌گردد.

تبصره ۲ - گزارش عملکرد این قانون هر سه ماه یکبار توسط وزارت کشور به مجلس شورای اسلامی ارائه شود.

تبصره ۳ - دو نفر از نمایندگان استان خراسان و یک نفر از نمایندگان استان سیستان و بلوچستان به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر بر اجرای این قانون تعیین می‌گردند.

قانون مجازات عبور دهندگان اشخاص غیر مجاز از مرزهای کشور و اصلاح بعضی از مواد قانون گذرنامه و قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران (مصوب ۱۳۶۷/۷/۱۴)

ماده ۱ - هر کس دیگری را به طور غیر مجاز از مرز عبور دهد و یا موجبات عبور غیر مجاز دیگران را تسهیل یا فراهم نماید، مجرم و به یکی از کیفرهای ذیل محکوم خواهد شد.

الف - در صورتی که عمل عبوردهنده مخمل امنیت باشد چنانچه در حد محاربه و انفساد فی الارض نباشد به حبس از ۲ تا ۱۰ سال محکوم خواهد شد.

ب - چنانچه شخص عبور داده شده از افراد ممنوع الخروج یا ممنوع الورود یا قاچاقچی باشد مرتکب به ۲ تا ۸ سال حبس و جریمه نقدی از ۲۵۰۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال محکوم خواهد شد.

ج - چنانچه فرد عبور داده شده محکوم به کیفر یا متهم به جرمی باشد که رسیدگی آن در صلاحیت دادگاه کیفری ۱ باشد، مرتکب به مجازات ۲ تا ۴ سال حبس محکوم خواهد شد.

د - در صورتی که فرد عبور داده شده غیر بالغ باشد، مرتکب به حبس از ۳ تا ۵ سال محکوم خواهد شد.

ه - در صورتی که عمل مرتکب غیر از موارد فوق باشد، مرتکب به حبس از ۱ تا ۳ سال محکوم خواهد شد.

تبصره ۱ - در صورتی که عبور دهنده از کارکنان دولت و مؤسسات وابسته به دولت باشد و بسا سوء استفاده از سمت خود مرتکب این عمل شده باشد، علاوه بر مجازات های فوق به انفصال دائم از خدمات دولتی محکوم می گردد.

تبصره ۲ - علاوه بر مجازات های مقرر کلیه اموالی که از این طریق به دست آمده است طبق بند ۳ ماده ۵ قانون مجازات های اسلامی و قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی عمل خواهد شد.
ماده ۲ - قانون تشدید مجازات عبور دهندگان اشخاص غیر مجاز از مرز مصوب ۱۳۴۴ و اصلاحات بعدی و قوانین مغایر با ماده و تبصره های فوق ملغی است.

ماده ۳ - ماده ۳۴ قانون گذرنامه مصوب اسفند ۱۳۵۱ به کیفیت زیر اصلاح می شود:

ماده ۳۴ - هر ایرانی که بدون گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه از کشور خارج شود، به حبس از ۱ تا ۲ سال یا پرداخت جزای نقدی از یکصد هزار تا پانصد هزار ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۲ - ماده ۳۵ قانون گذرنامه مصوب ۱۳۵۱ به ترتیب زیر اصلاح می گردد:

ماده ۳۵ - هر ایرانی که از نقاط غیر مجاز وارد کشور شده یا از کشور خارج شود به ۲ ماه تا یک سال حبس و یا جریمه نقدی از یکصد هزار ریال تا پانصد هزار ریال محکوم می گردد.

ماده ۵ - عبارت زیر به عنوان ماده ۳۵ مکرر و تبصره آن به قانون گذرنامه الحاق می شود.

ماده ۳۵ مکرر - هر ایرانی که بدون داشتن گذرنامه یا اسناد در حکم گذرنامه بخواهد از مرز غیر مجاز خارج شود و به هنگام عبور دستگیر گردد، به یک ماه تا یک سال حبس یا پنجاه هزار ریال تا سیصد هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهد شد و چنانچه مرتکب دارای گذرنامه و یا اسناد در حکم گذرنامه باشد، به حبس از یک ماه تا شش ماه یا جزای نقدی از پنجاه هزار ریال تا دو صد هزار ریال محکوم خواهد شد.

تبصره - کسانی که به تیغ اغنام و احشام یا سوء نیت مرتکب عبور غیر مجاز از مرز شده باشند، به مجازات فوق محکوم می گردند و صاحب اغنام و احشام که عبور از مرز با علم و اطلاع یا دستور او بوده، برای مدت پنج سال از سکونت در نوار مرزی محروم می شود.

ماده ۶ - ماده ۱۵ قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب اردیبهشت ۱۳۱۰ و

اصلاحات بعدی به کیفیت زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۱۵ - اشخاص ذیل به حبس تعزیری از ۱ تا ۳ سال و یا به جزای نقدی از پانصد هزار ریال تا سه میلیون ریال محکوم می‌شوند مگر این که جرم آنها مشمول قوانینی گردد که مجازات سخت‌تری معین کرده باشد.

۱ - هر کس گذرنامه یا جواز اقامت یا جواز عبور جعل کند و یا با علم به مجمول بودن از آنها استفاده کند و یا این قبیل اوراق مجعوله را برای دیگری تحصیل نماید

۲ - هر کس عامداً در نزد مأمورین ذی دخل برای تحصیل تذکره و یا جواز اقامت و یا جواز عبور، شهادت کذب داده و یا اظهارات خلاف واقع نماید و یا موضوعاتی را که در تشخیص تابعیت مؤثر است، کتمان نماید و یا گذرنامه و یا جواز اقامت و یا جواز عبور و یا ورقه هویتی که به وسائل مزبور تحصیل شده است عامداً از آنها استفاده کند.

۳ - هر کس عامداً بدون داشتن اسناد و جواز لازم از مرز ایران عبور کند و همچنین هر کس که از راههای غیر مجاز و یا مرزهای ممنوعه عبور نماید.

۴ - هر کس برای اثبات هویت و یا تابعیت خود از اسناد و یا اوراق و یا ورقه هویت متعلق به دیگری استفاده کند و هر کس برای اثبات تابعیت و یا هویت یک نفر خارجی اسناد و اوراق و یا ورقه هویت متعلق به خود یا غیر را به دیگری بدهد.

۵ - هر کس که برای فرار از اجرای تصمیم اخراج که درباره او اتخاذ شده است، مخفی شود و یا پس از اخراج شدن از ایران مجدداً بدون اجازه به خاک ایران مراجعت کند.

۶ - هر کس در یکی از اعمال مذکوره فوق شرکت یا معاونت کرده باشد.

۷ - هر کس برای استفاده از حقوقی که به موجب این قانون و یا آیین نامه‌های مربوطه به آن می‌توان تحصیل نمود، در خارج از کشور مرتکب یکی از اعمال مذکور در بندهای ۱ و ۲ و ۳ و ۴ این ماده بشود پس از آمدن به ایران در صورتی که در خارج از کشور به موجب حکم قطعی محکوم و مجازات نشده باشد، تعقیب و مجازات خواهد شد.

تبصره ۱ - شروع به ارتکاب جرم‌های مذکور در این ماده در حکم ارتکاب خواهد بود.

تبصره ۲ - خارجانی که به تبع اغنام و احشامشان وارد خاک ایران شوند، علاوه بر ضبط احشام به نفع دولت ایران به پنج ماه تا یک سال حبس یا ۳۰۰۰۰ تا ۸۰۰۰۰ ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد و در صورتی که بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت همسایه عهدنامه ای منعقد شده باشد، بر اساس آن عمل خواهد شد.

ماده ۷ - در تعیین مجازات مذکور در این قانون توسط قاضی باید شرایط و امکانات خساطی و دفعات و مراتب جرم و تأدیب رعایت گردد.

قانون دریایی

(مصوب ۱۳۴۳/۶/۲۹ کمیسیون مشترک مجلسین)

فصل اول - تابعیت و ثبت کشتی

قسمت اول - تابعیت

ماده ۱ - شرایط تابعیت کشتی.

۱ - هر کشتی دریایما (اعم از این که ساختمان آن پایان یافته و یا در دست ساختمان باشد) که ظرفیت غیر خالص ثبت شده آن حداقل ۲۵ تن و واجد شرایط ذیل باشد می تواند بر طبق مقررات این قانون به ثبت رسیده و تابعیت ایرانی و حق بر افراشتن پرچم ملی ایران را داشته باشد.

الف - کشتی به اشخاص تابع ایران (اعم از طبیعی و حقوقی) تعلق داشته باشد و در صورتی که کشتی متعلق به شرکت ایرانی باشد باید سهام آن بانام بوده و حداقل ۵۱ درصد سرمایه واقعی آن متعلق به اتباع ایرانی باشد.

ب - کشتی باید بر طبق مقررات این فصل به ثبت برسد.

۲ - کشتیهای نفتکش متعلق به اشخاص (اعم از طبیعی یا حقوقی) که به امر تولید و یا تصفیه و یا حمل و نقل نفت خام و یا گاز و یا محصولات نفتی اشتغال دارند می توانند بدون رعایت حد نصاب مقرر در این ماده بنا به درخواست ذینفع و موافقت سازمان بنادر و کشتیرانی به ثبت رسیده و تابعیت ایران را تحصیل کنند.

ماده ۲ - تابعیت فرمانده و افسران و کارکنان کشتی.

فرمانده و افسران و کارکنان کشتی ممکن است در صورت لزوم از اتباع غیر ایرانی باشند.
مالک کشتی باید به هزینه خود اتباع ایرانی را برای کار در کشتی تربیت کند و به تدریج آنان را
به جای کارکنان خارجی در کشتی به کار گمارد.

برنامه کارآموزی توسط مالکین کشتی تنظیم و پس از تصویب سازمان بنادر و کشتیرانی توسط
مالکین مذکور به مورد اجرا گذاشته می شود ولی در هر حال می بایست در عرض چهار سال از
تاریخ قبول تابعیت ایران لااقل نصف کارکنان کشتی از اتباع ایران باشند.

مهندسین و افسران و کارکنان ایرانی کشتیرانی در مدتی که جزو کارکنان کشتی باشند
پرداخت مالیات بر حقوق و مزایای دریافتی معاف خواهند بود.

ماده ۳ - آموزشگاه دریایی.

وزارت اقتصاد مکلف است ظرف مدت یک سال از تاریخ تصویب این قانون آموزشگاه تربیت
کارکنان دریانوردی بازرگانی را در یکی از بنادر جنوب تأسیس نماید.

ماده ۴ - مرجع صدور گواهی تابعیت.

مرجع صدور گواهی تابعیت کشتی سازمان بنادر و کشتیرانی می باشد.

ماده ۵ - کشتیهایی که در ایران ساخته شده اند.

هر کشتی که در ایران ساخته می شود و ظرفیت آن حداقل ۲۵ تن باشد تا وقتی که سازنده کشتی
آن را تحویل نداده است کشتی ایرانی تلقی می شود.

ماده ۶ - کشتیرانی ساحلی.

کشتیرانی به قصد تجارت بین بنادر و جزایر ایران (کاپوتاز) منحصراً متعلق به کشتیهای ایرانی
است مگر آنکه در موارد لزوم بنا به پیشنهاد سازمان بنادر و کشتیرانی اجازه مخصوص از طرف
هیأت وزیران صادر گردد.

ماده ۷ - تغییر تابعیت.

مالکی که کشتی او در ایران به ثبت رسیده است می تواند تابعیت کشتی خود را تغییر دهد.

مقررات مربوط به خروج از تابعیت در آیین نامه این قانون تعیین خواهد گردید.

قسمت دوم - ثبت کشتی

ماده ۸ - تأسیس اداره مرکزی ثبت کشتیها.

اداره مرکزی ثبت کشتیها در سازمان بنادر و کشتیرانی تأسیس می‌گردد.

ماده ۹ - درخواست ثبت.

برای ثبت کشتی باید مالک کشتی و یا نماینده او تقاضای ثبت را به ضمیمه اظهارنامه و گواهینامه‌های فنی در دو نسخه تنظیم و به سازمان بنادر و کشتیرانی تسلیم نماید.

مالک کشتی یا نماینده او باید قبل از تسلیم تقاضا نام اختیاری کشتی را به اطلاع سازمان مذکور برساند و در صورت تأیید آن را در دو سینه و پاشنه کشتی به طور ثابت و نام بندر ثبت را نیز در پاشنه کشتی بر طبق مقررات مربوطه نقش و یا نصب نماید.

اداره ثبت کشتیهای سازمان بنادر پس از اجرای مراتب مزبور با رعایت مقررات به ثبت کشتی اقدام می‌کند.

ماده ۱۰ - اظهارنامه.

مالک کشتی یا نماینده او باید به ضمیمه تقاضانامه ثبت کشتی مستندات مالکیت با اظهارنامه‌ای حاوی نکات زیر تسلیم نماید:

نام کشتی - توان قوه محرکه - جنس بدنه کشتی - تاریخ و محل ساختمان - ابعاد و ظرفیتها - تعداد پلها و دکلهها و دودکشها - نوع قوه محرکه (بخار - دیزل انرژی اتمی و غیره) علائم مشخصه نام و تابعیت و محل اقامت مالک یا مالکین و سهم هر یک از مالکین کشتی.

ماده ۱۱ - سند ثبت کشتی.

سند ثبت کشتی گواهینامه ایست که از طرف سازمان بنادر و کشتیرانی بر طبق نمونه مخصوص در دو نسخه به نام کشتی تنظیم و صادر می‌شود. در سند ثبت کشتی نکات زیر قید می‌گردد:

نام بندر ثبت کشتی - محل و تاریخ ساخت کشتی - طبقه‌بندی - تعداد پلها و دکلهها - طول و عرض و آبخور کشتی - ظرفیت و نوع کشتی - مشخصات قوه محرکه و سایر مشخصات کشتی - نام مالک و شماره کشتی.

حق‌الثبت و سایر حقوقی که برای ثبت‌اسناد و مدارک کشتی باید پرداخت شود به شرح زیر است:
الف - حق‌الثبت.

برای کشتیهای کمتر از ۵۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۳ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۵۰۱ تا ۱۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۴ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۱۰۰۱ تا ۱۵۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۵ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۱۵۰۱ تا ۲۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۷ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۲۰۰۱ تا ۲۵۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۹ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۲۵۰۱ تا ۳۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۱۱ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۳۰۰۱ تا ۴۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۱۳ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۴۰۰۱ تا ۵۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۱۵ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۵۰۰۱ تا ۶۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۱۷ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۶۰۰۱ تا ۷۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۱۹ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۷۰۰۱ تا ۸۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۲۱ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۸۰۰۱ تا ۹۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۲۳ پهلوی طلا
برای کشتیهای ۹۰۰۱ تا ۱۰۰۰۰ تن ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۲۵ پهلوی طلا
برای کشتیهای از ۱۰۰۰۱ تن به بالا ظرفیت غیر خالص ثبت شده معادل ۳۰ پهلوی طلا

ب - حق تجدید ثبت کشتیها به مأخذ پنجاه درصد حق‌الثبت مندرج در بند الف فوق خواهد بود.

ج - هزینه ثبت تغییرات در گواهینامه‌ها مبلغ نیم پهلوی طلا برای هر تغییر در مشخصات یا خصوصیات کشتی یا اجزاء آن می‌باشد.

د - هزینه صدور المثنای گواهینامه ثبت کشتی به مأخذ سی درصد حق‌الثبت همان کشتی است.

ماده ۱۴ - تغییرات در ظرفیت کشتیها.

هر گونه تغییری در ظرفیت مسافربری و یا باربری کشتی باید کتباً به اطلاع سازمان بنادر و کشتیرانی برسد این گونه تغییرات نیز باید در دفتر رسمی ثبت کشتیها و درس سند ثبت کشتی و نسخه دوم آن قید گردد.

ماده ۱۵ - ...

قانون مبارزه با قاچاق انسان مصوب ۱۳۸۳/۲/۲۸

ماده ۱- قاچاق انسان عبارتست از:

الف - خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت مجاز یا غیرمجاز فرد یا افراد از مرزهای کشور با اجبار و اکراه یا تهدید یا خدعه و نیرنگ و یا با سوء استفاده از قدرت یا موقعیت خود یا سوء استفاده از وضعیت فرد یا افراد یادشده، به قصد فحشاء یا برداشت اعضاء وجوارح، بردگی و ازدواج.

ب - تحویل گرفتن یا انتقال دادن یا مخفی نمودن یا فراهم ساختن موجبات اخفاء فرد یا افراد موضوع بند (الف) این ماده پس از عبور از مرز با همان مقصود.

ماده ۲- افعال زیر در حکم «قاچاق انسان» محسوب می شود:

الف - تشکیل یا اداره دسته یا گروه که هدف آن انجام امور موضوع ماده (۱) این قانون باشد.

ب - عبور دادن (خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت)، حمل یا انتقال مجاز یا غیرمجاز فرد یا افراد به طور سازمان یافته برای فحشاء یا سایر مقاصد موضوع ماده (۱) این قانون هر چند با رضایت آنان باشد.

ج - عبور دادن (خارج یا وارد ساختن و یا ترانزیت)، حمل یا انتقال غیرمجاز افراد به قصد فحشاء هر چند با رضایت آنان باشد.

ماده ۳ - چنانچه عمل مرتکب «قاچاق انسان» از مصادیق مندرج در قانون مجازات اسلامی باشد مطابق مجازات های مقرر در قانون یادشده و در غیر این صورت به حبس از دو تا ده سال و پرداخت جزای نقدی معادل دو برابر وجوه یا اموال حاصل از بزه یا وجوه و اموالی که از طرف بزه دیده یا شخص ثالث وعده پرداخت آن به مرتکب داده شده است، محکوم می شود.

تبصره ۱- چنانچه فرد قاچاق شده کمتر از هجده سال تمام داشته باشد و عمل ارتكابی از مصادیق محاربه و افساد فی الارض نباشد، مرتکب به حداکثر مجازات مقرر در این ماده محکوم می شود.
تبصره ۲- کسی که شروع به ارتكاب جرائم موضوع این قانون نماید لیکن نتیجه منظور بدون اراده وی محقق نگردد، به شش ماه تا دو سال حبس محکوم می گردد.

تبصره ۳- مجازات معاونت در جرم «قاچاق انسان» به میزان دو تا پنج سال حبس حسب مورد و نیز جزای نقدی

معادل وجوه یا اموال حاصل از بزه یا وجوه و اموالی که از طرف بزه دیده یا شخص ثالث وعده پرداخت آن به مرتکب داده شده است، خواهد بود.

ماده ۴- هرگاه کارکنان دولت یا مؤسسات، شرکتها و سازمانهای وابسته به دولت و نیروهای مسلح یا مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی یا نهادهای انقلاب اسلامی یا به طور کلی کارکنان قوای سه گانه به نحوی از انحاء در جرائم موضوع این قانون دخالت داشته باشند، علاوه بر

مجازاتهای مقرر در این قانون، با توجه به نقش مجرم به انفسال موقت یا دائم از خدمت محکوم خواهند شد.

ماده ۵- چنانچه مؤسسات و شرکتهای خصوصی به قصد ارتکاب جرائم موضوع این قانون، ولو با نام و عنوان دیگری تشکیل شده باشند، علاوه بر اعمال مجازاتهای مقرر، پروانه فعالیت یا مجوز مربوط ابطال و مؤسسه و شرکت به دستور مقام قضائی تعطیل خواهدگردید.

ماده ۶- چنانچه «قاچاق انسان» توأم با ارتکاب جرائم دیگری تحقق یابد، مرتکب با مرتکبان علاوه بر مجازات مقرر در این قانون، به مجازاتهای مربوط به آن عناوین نیز محکوم خواهند شد.

ماده ۷- هر تبعه ایرانی که در خارج از قلمرو حاکمیت ایران مرتکب یکی از جرائم موضوع این قانون گردد، مشمول مقررات این قانون خواهد بود.

ماده ۸- تمامی اشیاء، اسباب و وسائط نقلیه‌ای که عالماً و عامداً به امر «قاچاق انسان» اختصاص داده شده‌اند به نفع دولت ضبط خواهد شد.

قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۱۰/۱/۱۹

ماده ۱- هر یک از اتباع خارجه برای ورود و اقامت و خروج از ایران باید اجازه مأمورین مربوطه ایران را تحصیل نمایند.

ماده ۲- اجازه ورود به ایران و عبور از آن به وسیله ویزای مأمورین ایران در خارجه در روی تذکره و یا اوراق و شهادت نامه‌های هویت صادره از طرف دولت متبوعه هر کس تحصیل می‌شود.

مأمورین ایران در خارجه در موارد ذیل باید از دادن ویزا خودداری نمایند:

الف - در صورتی که صحت اسناد ارائه شده را تردید نمایند.

ب - اشخاصی که مطابق قوانین ایران تبعه ایران محسوب شده و بخواهند با اوراق تابعیت غیر ایرانی به ایران مسافرت کنند.

ج - اگر حضور خارجی در ایران بر ضد امنیت مملکت و یا نظم عمومی و یا به جهات دیگری منافی مصالح مملکتی باشد.

د - اگر خارجی در ایران سابقه محکومیت به جنحه مهم و یا جنایت داشته و یا در مملکت خارجه محکوم به جنحه و یا جنایت شده باشد.

ه - اگر خارجی قبلاً از ایران اخراج شده باشد.

و - اگر حضور خارجی در ایران به ملاحظه حفظ الصحه عمومی و یا عملیات منافی عفت صلاح نباشد.

ز - اگر خارجی نتواند اثبات نماید که وسائل تحصیل معاش خود را در ایران به وسیله سرمایه یا مشاغل مفیده خود دارا می‌باشد.

ویزای مأمورین ایران در خارجه علاوه بر حق ورود با مراعات مقررات ماده ۳ حق مسی روز اقامت در ایران را نیز به دارنده می‌دهد مواردی که از طرف دولت ترتیب خاصی مقرر بوده است از این قاعده مستثنی می‌باشد.

ماده ۳ - هر گاه یکی از مواقع مذکوره در ماده ۲ در موقع ویزا بر مأمور ایران در خارجه مکشوف نبوده و یا بعداً موجود شود مأمورین مربوطه می‌توانند از دادن اجازه توقف دائم یا موقت خودداری نموده و یا اجازه‌های صادره را ملغی نمایند.

در هر یک از موارد فوق پس از الفاء اجازه صادره نظمیة محل شخص خارجی را از ایران اخراج خواهد کرد. تشخیص علل مذکوره در این ماده و ماده قبل منحصرأ بسته به نظر مأمورین مربوطه ایران است ولی در غیر موارد مذکوره امتناع از دادن اجازه جایز نیست.

ماده ۴ - اقامت اتباع خارجه در ایران بر دو قسم است: اقامت موقت و اقامت دائم. اقامت دائم در صورتی است که خارجی در خاک ایران اقامتگاه قانونی اختیار نموده باشد و در غیر این صورت اقامت خارجی در ایران موقت محسوب می‌شود.

اجازه اقامت موقت و یا دائم از طرف نظمیة باید داده شود و هیچ یک از اتباع خارجه بدون اجازه مزبور و بیش از مدت معینه در اجازه‌های مذکوره نمی‌توانند در ایران اقامت نمایند. اجازه اقامت موقت و یا دائم قابل تجدید و تمدید می‌باشد.

ماده ۵ - اتباع خارجه ملزم می‌باشند در انقضای مدت اجازه عبور و یا توقف از خاک ایران خارج شوند مگر اینکه از نظمیة تقاضای تمدید مدت کرده و تحصیل اجازه نمایند. در اجازه ورود و عبور ممکن است گذشتن یک یا چندین مرتبه از سرحدات نیز قید شود.

ماده ۶ - اجازه اقامت دائمی از طرف نظمیة مرکز ناحیه که خارجی می‌خواهد در آن ناحیه اقامتگاه اختیار کند با رعایت مقررات ماده ۳ داده خواهد شد. خارجی ممکن است این اجازه را قبل از ورود خود به ایران به وسیله نمایندگان ایران در خارجه تحصیل کند جواز توقف دائمی باید هر سال تجدید شود.

ماده ۷ - اجازه عبور از خاک ایران از طرف نمایندگان ایران در خارجه با رعایت مقررات ماده ۳ داده می‌شود و به خارجی حق می‌دهد در مدت معینه در اجازه‌نامه در نقاط بین راه توقف نمایند خط سیر و مدت لازم برای عبور ممکن است در اجازه‌نامه قید شود. مدت را نظمیة می‌تواند لدی‌الاقتضاء تمدید نماید.

ماده ۸ - هر یک از اتباع خارجه مکلف است در ظرف ۴۸ ساعت پس از ورود به هر نقطه از

ایران محل توقف خود را کتباً به نظمیۀ اطلاع دهد.

هر خارجی که در ایران توقف می‌نماید باید در ظرف هشت روز پس از ورود به محل توقف شخصاً به نظمیۀ محل حاضر شده اسم خود را در آنجا ثبت و تصدیق‌نامه تحصیل نماید. صاحبان منازل عمومی نیز موظفند توقف هر تبعه خارجی را که بیش از ۴۸ ساعت در آن منازل توقف می‌نماید به نظمیۀ اطلاع دهند.

احصایه خارجیان در دفتری که در تشکیلات کل نظمیۀ مملکتی تنظیم می‌شود تمرکز خواهد یافت. وظایفی که به موجب این ماده خارجیان در اطلاع‌دادن منزل و ثبت اسم به عهده دارند ممکن است به موجب نظامنامه به توسط اشخاص دیگر انجام داده شود.

ماده ۹ - ...

ماده ۱۳ - برای حفظ امنیت و یا مصالح عمومی و یا به ملاحظات صحی هیأت وزراء می‌تواند تصمیمات ذیل را که ورود و اقامت و خروج و عبور خارجیان را محدود یا مشروط می‌نماید اتخاذ کند:

الف - جلوگیری از کلیه یا قسمتی از مرادات سرحدی.

ب - منع توقف موقتی یا دائمی در بعضی از مناطق یا عبور از بعضی مناطق ایران.

ج - اتخاذ وسایل مخصوص نظارت نسبت به خارجیان در موارد فوق‌العاده.

ماده ۱۴* - برای صدور اجازه موقت یا دائم و تمدید اجازه عبور خارجیان حقوق ذیل اخذ خواهد شد:

۱ - برای تمدید اجازه عبور و صدور اجازه اقامت موقت و تجدید آن معادل یک ریال طلا.

۲ - برای صدور اجازه اقامت دائم و تجدید آن معادل دو ریال طلا.

* «پاورقی: به موجب ماده بیستم قانون متمم بودجه سال ۱۳۱۳ کشور ماده ۱۴ بالا به شرح زیر اصلاح شده است:

ماده ۱۴ - برای صدور اجازه موقت و یا دائم و تمدید اجازه عبور خارجیان حقوق ذیل اخذ خواهد شد:

۱ - برای تمدید اجازه عبور و صدور اجازه اقامت موقت و تجدید آن معادل ده ریال طلا.

۲ - برای صدور اجازه اقامت دائم و تجدید آن معادل بیست ریال طلا.

تبصره - این ماده از اول سال ۱۳۱۳ اجرا خواهد شد و نسبت به قبیل از تاریخ مزبور حقوق جوازهای مذکوره در بند (۱) از قرار پنج ریال طلا و حقوق جوازهای مذکوره در بند (۲) ده

ریال طلا می باشد. >>

ماده ۱۵ - ...

قانون اصلاح ماده ۱۳ قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۳۶/۱/۲۹

ماده ۱ - ماده ۱۳ قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب نوزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۱۰ به شرح ذیل اصلاح می شود:

ماده ۱۳ - برای حفظ امنیت و یا مصالح عمومی و یا به ملاحظات صحی هیأت وزیران می تواند تصمیمات ذیل را که ورود و اقامت و خروج و عبورخارجیان را محدود یا مشروط می نماید اتخاذ کند.

الف - جلوگیری از کلیه یا قسمتی از مرادوات سرحدی.

ب - منع توقف موقتی یا دائمی در بعضی از مناطق یا عبور از بعضی مناطق ایران.

ج - اتخاذ وسایل مخصوص نظارت نسبت به خارجیان در موارد فوق العاده.

د - خارجیان را که بدون داشتن اسناد لازم وارد خاک ایران شده یا می شوند و یا با داشتن اسناد لازم از راههای غیر مجاز به کشور وارد گردیده یا می گردند علاوه بر مجازات مقرر در قانون ورود و خروج اتباع خارجه مصوب نوزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۱۰ بنا به پیشنهاد وزارت جنگ آنان را برای مدتی که از پنج سال تجاوز نکند ملزم به اقامت اجباری در محل معین نموده و یا این که آنها را از کشور اخراج نماید.

ماده ۲ - وزارت جنگ - وزارت کشور - وزارت دادگستری مأمور اجرای این قانون می باشند.

قانون اصلاح قسمت اخیر ماده ۲ و ماده ۱۰ قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۳۶/۹/۲۴
ماده واحده - قسمت اخیر ماده ۲ و ماده ۱۰ قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب اردیبهشت ماه ۱۳۱۰ به طریق

ذیل اصلاح می شود:

الف - قسمت اخیر ماده ۲ به شرح زیر اصلاح می شود:

روادیدی که مأمورین ایران در خارجه به بیگانگان می دهند علاوه بر حق ورود یا مراعات ساده سوم ورود و اقامت اتباع بیگانه

حق نمود روز اقامت در ایران رانیز به دارنده می دهد.

تبصره - دولت می تواند در موارد استثنایی ترتیب خاصی بدهد.

ب - ماده ۱۰ به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۱۰ - اجازه خروج از ایران به بیگانگان از طرف مأمورین شهربانی محل اقامت دائمی یا

موقتی آنها داده خواهد شد.

تبصره - بیگانگانی که به ایران وارد می‌شوند و مدت توقف آنها از نود روز تجاوز نکند احتیاج به روادید خروج ندارند لیکن موظف می‌باشند برای خروج از ایران اعلامیه خروجی را تکمیل و به مأمورین گمرکی مرز خروجی تسلیم نمایند.

قانون اصلاح بعضی از مواد و الحاق دو تبصره به قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران

مصوب ۱۳۵۰/۲/۳۱

ماده واحده - قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران مصوب ۱۳۱۰ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۱ - دو تبصره زیر به ماده دو قانون اضافه می‌شود:

تبصره ۱ - مأموران مرزی مجاز از طرف شهربانی کل کشور می‌توانند برای خارجیان روادید عبور صادر نمایند.

تبصره ۲ - شهربانی کل کشور در مرکز و شهربانیهای مراکز استان و شهرستان می‌توانند برای خارجیان مقیم روادید بازگشت به ایران صادر نمایند.

۲ - ماده ۶ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۶ - اجازه اقامت دائمی از طرف شهربانی مرکز ناحیه‌ای که خارجی می‌خواهد در آن ناحیه اقامتگاه اختیار کند با رعایت مقررات ماده ۳ داده خواهد شد. خارجی ممکن است این اجازه را قبل از ورود خود به ایران به وسیله نمایندگان ایران در خارجه تحصیل کند. جواز اقامت دائمی باید هر سه سال تجدید شود.

۳ - ماده ۸ قانون به شرح زیر اصلاح می‌شود:

ماده ۸ - هر خارجی که بخواهد در ایران اقامت نماید مکلف است ظرف ۸ روز پس از ورود به ایران خود را برای تحصیل پروانه اقامت به شهربانی محل معرفی نماید.

تبصره - مسئولین اماکن عمومی و خصوصی و صاحبان یا متصرفان اماکن شخصی حسب مورد موظفند توقف هر تبعه خارجی را که یک شب یا بیشتر نزد آنها توقف می‌نماید ظرف ۲۴ ساعت پس از ورود خارجی به کلاتری یا ژاندارمری محل اطلاع دهند. فهرست اسامی خارجیان در

دفتری که در شهربانی کل کشور تنظیم می‌شود

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۸/۵

شماره ثبت: ۲۷۲۵

شماره دفتر کل: ۲۱

دایره چاپ و تکثیر: ۴

صفحه: ۴